

Nadaljevanje s 6. strani

informacija prek posebne priloge Dogovorov. Delegati pa bodo mimo te priloge dobivali še originalno gradivo za posebne točke dnevnega reda prek konferenc delegacij ali pa neposredno.

Opažam pa, da ob razpravah ob originalnem gradivu v delegacijah prihaja do problema komuniciranja zlasti v delovnih organizacijah med delegacijo in DS pa tudi v krajevnih skupnostih med delegacijo in svetom KS. Še vedno se v veliki meri postavlja vprašanje, kako se informacije o delu skupščine pretakajo iz delegacij na ostale delovne ljudi, ki so si ravno zato izvolili svoje predstavnike — delegate v najširše telo upravljanja in odločanja. Moram reči, da je kljub prizadevanjem ponekod še preveč izoliranosti dela delegacij od drugih organov samoupravljanja. Vsekakor je treba doseči, da bodo pomembnejše vsebinske točke iz dnevnih redov občinske skupščine prihajale tudi na dnevne rede organov samoupravljanja v delovnih kolektivih. Le tako bo mogoče dejansko trditi, da smo zasigli z delegatskim načinom dela res čimveč občanov. Predvsem se mi zdi pomembno, da bi morali organi samoupravljanja na dnevnih redih povzeti predvsem tiste točke z dnevnih redov skupščin, ki so materialnega značaja kot so: dogovori, odlomki, ki obvezujejo občana k določenim prispevkom. To je le eden izmed načinov, kaj storiti, da delo delegacij ne bo ostalo osamljeno, so pa še drugi načini od najširših razprav prek skupinskih pogovorov samih delovnih ljudi, ki jih ta vprašanja še kako prizadevajo.

ORGANI SAMOUPRAVLJANJA — BAZA ZA RAZPRAVE IMPERATIVNEGA MANDATA NI!

Nekoliko sva se tu dotaknila že vprašanja, ali dejansko prihaja do odraza, da delegat zastopa interese, ki jih izraža baza oziroma ali še vedno delegat nastopa v svojem imenu. V zvezi s tem pa bi morda bilo zanimivo še vprašanje: se vam zdi, da delegat s svojo strokovno avtoriteto prepriča v kakšnem vprašanju delegacijo in ji tako vsili svoje stališče?!

Iz dosedanjih izkušenj in razprav na zborih skupščine lahko vsi razberemo, da delegati zastopajo stališča, ki jih je sprejela njihova delegacija. Dejansko vprašanje pa je, kar smo maloprej ugotovili, ali so to stališča baze. Menim, da bo potrebno delo v delegacijah samih izboljšati predvsem glede obveščenosti delovnih ljudi, ki so volili svoje delegate. Kar se tiče tega, da je nekde na nekem področju strokovno bolj podkovan in ima možnost »vsiliti« drugimi svoje stališče, menim, da do tega lahko kje prihaja, vendar sem prepričan, da le v pozitivnem smislu, tj. globljem strokovnem razčiščevanju stvari.

Rad bi pa odprl neko drugo vprašanje oz. odgovoril nanj. Iz dosedanjega dela zapažam določene nejasnosti pri delegatih pri vprašanju imperativnega mandata. Bolj preprosto povedano, gre za vprašanje, ki ga je nov način dela oz. praksa sama odprla: ali mora delegat na seji zbora zastopati striktno stališče, ki ga je sprejela delegacija ali lahko ob soodloženju z mišljenji, ki so podana v razpravi na zasedanju določenega zbora, od strani drugih delegatov, svoje stališče oz. stališče svoje delegacije spremeni. Opažam, da te stvari delegatom niso popolnoma jasne, saj se večkrat sliši na sejah: Nimam pooblastila, da bi se opredelil tako ali drugače. Ustava je glede velelnega mandata popolnoma jasna. Opozoril bi rad na 165. člen, ki se

mi zdi zelo pomemben in ga citiram, ker najbolje pojasnjuje to vprašanje.

Pri zavzemanju stališč o vprašanjih, o katerih se odloča v skupščini, ravnajo delegati v skladu s smernicami svojih samoupravnih organizacij in skupnosti in s temeljnimi stališči delegacije oziroma družbenopolitičnih organizacij, ki so jih delegirale, in tudi v skladu s skupnimi in splošnimi družbenimi interesi in potrebami, VENDAR SO SAMOSTOJNI PRI OPREDELJEVANJU IN GLASOVANJU

Prvi odstavek 165. člena ustave torej jasno opredeljuje to vprašanje: velelnega mandata ni.

Dosedanji nov način dela v občinski skupščini je nedvomno pokazal, da včasih tudi tu nastaja potreba, da se akti sprejemajo v večfaznem postopku tako kot v republiški skupščini. Kaj menite vi o tem?

Do sedaj to vprašanje pri nas še ni bilo tako pereče, da bi odloke sprejemali v večfaznem postopku, vendar je kljub temu že podan predlog občinske skupščine, da bi v prihodnje sprejemali važnejše odloke v dvofaznem postopku. Dejansko prihaja v občinskih skupščinah do tega, da bi pri zahtevnejših predlogih, ko je potrebno uskladiti še vrsto interesov, delegati ne morejo razpravljati o zadevi takrat, ko je potrebno sprejeti že končno odločitev. V takih primerih prihaja lahko do tega, da je družbeni interes pomanjkljivo opredeljen. Na drugi strani pa je seveda zahteva, da je treba določen akt čimprej sprejeti, ker lahko v nasprotnem primeru nastane večja družbena škoda. Vsekakor je praksa pokazala, da bo potrebno tudi v občinski skupščini uvesti najmanj dvofazen postopek pri sprejemanju pomembnejših odlokov. Tak način dela smo zabeležili že na četrti seji naše skupščine, ko smo na seji zborov razpravljali o osnutku odloka o prispevku za uporabo mestnih zemljišč. Ta odlok je prišel na četrto sejo kot osnutek in so se zbirale pripombe, tako da bo na prihodnji seji že podan prečiščen in usklajen predlog odloka.

Ob koncu pa bi rad povedal še tole. Če hočemo dosledno izvajati načela ustave in izpeljati ustavo glede delegatskega sistema in z njo naš nov način dela v temeljnih telesih našega samoupravljanja, zahteva to, prvič: popolnoma nov način dela nas vseh: občinske skupščine, občinskega izvršnega sveta in uprave in drugič: popolnoma nov pristop k delu posebnih delegatov, ki so bili izvoljeni tam, kjer živijo in delajo, da bi zastopali interese občanov, KS in družbe kot celote.

ARTUR BOROJE

Stanovanja za borce

Kljub velikim uspehom in naporom za reševanje stanovanjskih vprašanj borcev NOV v zadnjih letih, to še vedno ni dokončno rešeno, ker denarja še nadalje primanjkuje. Pa vendar je bilo v tej smeri veliko storjenega tudi letos. Komisija za reševanje stanovanjskih vprašanj borcev NOV pri solidarnostnem skladu za območje ljubljanskih občin je uspela rešiti še 58 primerov, ko je bil potreben nakup novega stanovanja. Od tega so bili 3 primeri rešeni s stanovanji, ki so bila kupljena že v prejšnjem času, pa so prosilci medtem preminili ali kaj podobnega, 4 primere so rešili dogovorno z delovnimi organizacijami, tako da je sklad dal polovico, delovna organizacija pa polovico potrebnega denarja, za 51 stanovanj pa so uporabili sredstva ukinjenih biv-

Ljubljanska delegacija v Kumrovcu

V Kumrovec so od 2. do 6. decembra letos prišle delegacije borcev in mladine vseh jugoslovanskih mest, republik in pokrajin, da si ogledajo spominski dom mladine in borcev NOV in da se dogovorijo o uporabi doma. Delegacija mesta Ljubljane je bila zaradi volitev v Kumrovcu samo en dan, in sicer 4. decembra 1974. Stela je osem članov, vodil jo je podpredsednik mestnega in predsednik občinskega odbora ZZZB NOV Ljubljana-Center tovariš Vladimir Senk-Gaber, borci iz naše občine pa je zastopala tovarišica Zlata Šilih. S po enim delegatom so bili zastopani tudi borci NOV iz drugih štirih ljubljanskih

občin, dva delegata pa je dala mladina.

Na posvetovanju v Kumrovcu je bilo sklenjeno, da se bodo v spominskem domu spoznavali med sabo borci in mladina iz vse Jugoslavije. Prvo srečanje s tem namenom bosta organizirali ena zagrebška in ena ljubljanska šola.

Kumrovec je bil že do zdaj kraj, kamor so prihajali stotisoči ljudi iz domovine in tujine. Letno je prišlo najmanj 200.000 odraslih in še 60.000 šolskih otrok vseh stopenj, ki pa do nedavnega niso mogli najti prostora za nastanitev, prenočitev in prehrano. Novi spominski dom mladine in borcev

Pogled na spominski dom mladine in borcev NOV v Kumrovcu

Posvet o poenotenju priznavalnin borcem NOV

V sodelovanju s komisijo za socialna in zdravstvena vprašanja borcev republiškega odbora ZZZB NOV Slovenije je občinski odbor ZZZB NOV Ljubljana-Center organiziral področni posvet za poenotenje priznavalnin, ki je bil v Kresiji 6. decembra letos, udeležili pa so se ga predstavniki občin Cerknica, Domžale, Grosuplje, Kamnik, Kočevje, Litija, Logatec, Ribnica, Vrhnika in vseh petih ljubljanskih občin. V imenu občinskega odbora ZZZB NOV Ljubljana-Center je po-

svetovanje otvoril tovariš Jaka Rozman.

Osnova temu posvetovanju sta bila ODLOK o družbeni skrbi za udeležence NOV in njihove družinske člane, borce za severno mejo v letih 1918/19 ter slovenske dobrovoljce iz vojn 1912/18 pa tudi PRAVILNIK o taki pomoči v občini Ljubljana-Center, ki so ju poprej uskladile in osvojile vse občine mesta Ljubljane. Posvetovanje pa je pokazalo, da je poenotenje priznavalnin odvisno predvsem od tega, kako bo urejeno solidarnostno pretakanje denarja za priznavalnine. V nekaterih podeželskih občinah, zlasti v Litiji, Grosupljem in Ribnici, ki so gospodarsko slabo razvite, obenem pa imajo veliko socialno ogroženih borcev, so najnižje priznavalnine še vedno manjše od 200 dinarjev mesečno. Vprašanje, da bi priznavalnine dosegle spodobno raven kakor v Ljubljani, pa ni odvisno od dobre volje občinskih skupščin. Tam, kjer denarja manjka, merila in pogoje za podeljevanje priznavalnin po sili razmer zaostrujejo, tako pa borci, ki so se bojevali za iste ideale, za isto svobodo in isti družbeni red, niso v enakovrednem položaju.

Posvetovanje še ni dalo neposrednih rezultatov, je pa razbistriло marsikatero stvar. Mogoče je pričakovati, da bo prav na podlagi tega posvetovanja vprašanje kmalu zadovoljivo rešeno, zakaj prav borci NOV se odločno zavzemamo za odpravo vsakršnega socialnega razlikovanja. S.F.

NOV je rešil to vprašanje. V njegovem hotelskem delu je 175 komfortnih ležišč, v restavraciji pa 300 sedežev, to pa nudi vso potrebno udobnost in tudi ugodne možnosti za razvoj izletniškega turizma.

Dom mladine in borcev NOV v Kumrovcu je zanimiva in edinstvena arhitektonska stvaritev. Narejen je bil po zamisli in načrtih dveh mladih zagrebških arhitektov, Ivana Filipčiča in Berislava Serbeteča. Stoji na vrhu hriba, ki se mu oblikovno prilagaja in s katerim se vizuelno staplja, vsa gradnja pa ima mogočne, monumentalne razsežnosti, tako da je vsak lahko ponosen, ki je karkoli prispeval za njegovo zgraditev. Sicer pa ne gre za enovito zgradbo, marveč za več medsebojno povezanih gradbenih sklopov, ki so jih poimenovali: spominski del, okrepčevalni del, trg, hotelski del in bazen.

Najzanimivejši je spominski del. Tu je najpomembnejša velika dvorana z 270 sedeži, ki je primerna za konference, posvetovanja in simpozije, omogoča pa tudi predvajanje 16 in 36 milimetrskih filmov ter glasbeno scenske prireditve. Potem sta mala dvorana s 60 sedeži in druga mala dvorana s 40 sedeži, ki sta primerni za manjše konference, posvetovanja, sestanke in predavanja, za projekcije 8-milimetrskih filmov, diapozitivov, epidiaozitivov in grafo projekcij. Sledi čitalnica z 41 sedeži, kjer so na razpolago časopisi in revije o družbeno-političnih vprašanjih, zlasti pa tisk borcev NOV in mladine. Tu je mogoče prirediti tudi občasne razstave. Knjižnica premore 28 sedežev, v njej pa je 19.000 knjig. Tu so zbrana dela Josipa Brozeta Tita, klasikov marksizma-leninizma, partizanskih pisateljev in pesnikov, dela o temi NOB in druge svetovne vojne, spomini, monografije, leksikoni in letopisi ustanov, ki se ukvarjajo z zgodovino delavskega in revolucionarnega gibanja. Dalje je fonoteka gramofonskih plošč in magnetofonskih trakov z govori tovariša Tita, z borbenimi delavskimi in revolucionarnimi pesnimi ter s posnetki glasbenih del o partizanskem času. Kinoteka premore filme iz življenja in dela tovariša Tita in celovečerne filme na temo druge svetovne vojne in revolucije. V foto-dokumentaciji in laboratoriju so albumi fotografij, omogoča pa snemanje in razmnoževanje fotografij in organiziranje fotografskih razstav. V tem delu bodo zlasti mladi ljudje našli živ izvor revolucionarne zavesti, ki se bodo pretakale od borcev NOV na mlade rodove.

Družabno-okrepčevalni del obsega restavracijo, samopostrežno restavracijo, kavarno, prostor za dnevno bivanje in recepcijo. V hotelskem delu je 62 sob, od tega: enoposteljnih 17, dvoposteljnih 18, dvoposteljnih s pomožnim ležiščem 24 in 3 apartmaji. Vsaka soba ima sanitarije s kopalnico, s toplo vodo in centralno kurjavo. Pokriti bazen je dolg 10 in širok 7 metrov. Skratka, vse je narejeno tako, da bo bivanje v spominskem domu mladine in borcev NOV v Kumrovcu prijetno. Če k temu prištejemo še slikovito zagorsko pokrajino, z možnostjo izletov na Kozjanško in z obiskom hrvatskih vasi, z mnogimi toplicami z obeh strani Sotle in z obiskom spomenikov kmečkih uporov in NOB, je treba reči, da bodo srečni vsi tisti, ki jim bo dano v domu mladine in borcev NOV preživeti dalj časa.

FRANCI STRLE